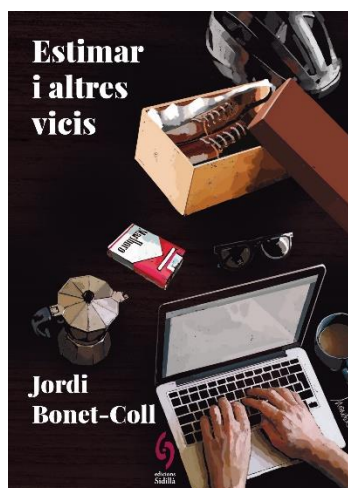

edicions Sidilà

Estimar i altres vicis

Jordi Bonet-Coll

L'Enric, el protagonista d'aquesta història, pensa que primer s'ha de viure i després, escriure. Als noranta, va anar provant totes les substàncies il·legals que hi havia al mercat fins que quasi hi va deixar la pell: van ser deu anys de viure entre drogues i rocanrol —però més aviat poc sexe. A poc a poc, va aconseguir canviar el vici per la bici. Llavors, va arribar el moment de l'escriure. Molts anys més tard, la Maria —una antiga companya de l'institut— és el fil que estira tota aquesta història, el fil, doncs que relliga aquest dietari divertit, irònic i fresc, que explica la baixada als inferns de l'Enric i el seu ascens al cim del millor que ens pot passar a tots plegats: poder continuar, encara que costi, vivint la vida.

Un dia de fa molts anys, quan la Maria, en Quim (un amic de llavors) i jo estàvem parlant al mig de la plaça de Juncarol, un poble de la rodalia de Vilaprim que estava ple de gent i de música dolenta perquè era la festa major, va aparèixer el xicot de la Maria i li va dir cridant que se n'anava; la Maria va contestar-li que molt bé, el noi va desaparèixer i, al cap de cinc minuts, la Maria es va posar a plorar i també se'n va anar. Llavors, justament llavors, jo hauria d'haver sortit darrere del meu amor platònic. Si ho hagués fet, segurament l'hauria trobada plorant recolzada en un cotxe aparcant en un carreró, i li hauria dit que no plorés perquè no valia la pena i l'hauria abraçada i ens hauríem fet un petó, un petó tan gros com aquesta puta fantasia que, de tant en tant, encara em pessiga.

Es pot dir que vaig conèixer la Maria quan, el primer dia de tercer de batxillerat, en quedar desaparellats, vam decidir seure junts. Abans d'aquest dia només havia sigut una companya de classe. Després, me'n vaig enamorar amb tota la maleïda intensitat que et proporciona la maleïda adolescència.

Jordi Bonet-Coll va néixer a la Bisbal d'Empordà l'any 1969. Ha publicat un conjunt de relats (*T'arriben les veus*, premi de narració dels Premis Recull de Blanes de 1999), una novel·la curta (*S'ha trencat alguna cosa*, Premi Valldaura de Novel·la de l'any 2003) i un assaig biogràfic creatiu (*El llibre del recuit*, publicat per Edicions Sidilà l'any 2012). A més d'aquestes obres, l'any 2007 va escriure el guió del documental *La Bisbal d'Empordà: 100 anys de ciutat*, l'any 2011 va col·laborar en el llibre col·lectiu *Tombes i lletres* (també d'Edicions Sidilà) i l'any 2016 va guanyar el V Concurs de Microrelats que convoca la biblioteca de Barberà del Vallès.

També té contes publicats en diversos reculls col·lectius i ha col·laborat en revistes, sobretot la *Revista de Girona* i *Gavarres*. Ha estat més de deu anys treballant en aquest llibre.